

който ѝ бил и той в четата казал: "Панайоте, изпрати меня тоз мухтарян да ида да го обеса по обед в Тича и от там ша слеза приз Медвен, там има идин много богат турчин да му зема парити". Пък Панайот Хитов казал: "Ти в Тича можеш да свършиш тъз работа, но във Медвен не, той турчан можеш да си ѝ богат, ама са си негови тез пари, той няма нищо общо с лоши работи, даже той ако не е медвенските жени нито една няма да можеш да иди в Хотел, той ги води и той ги връща, той е много добър човек, няма да го закачаш."

И тогаз той тръгва и отива да блокира селото като минал през Зеленич направо за селото Тича и сутрянта обесял чаушана, пред конака имало ина круша и там го обесили и тогаз изчезнали и минават приз Медвен от там удрят нанадолу през Нидялско. Дядо Жельо с няколко човека отива в Тича и после приз Сакара са срещат нанагоре вечи.

89. НА ГОСТИ У ДЯДО НИКОЛА

Туй беше през 1909 г. Гледаше се делото Ичера и държавата. Свидетел за Ичера беше Панайот Хитов, войводата. Той беше дошъл чак от Русчук за туй дело.

Аз бях мъничък, на девет години. Като чухме за дяда Панайота- войводата отидохме с другарчето ми Васил Бахура на Хаджийските долапи- да го видим като се връща от делото. Тогаз баща ми държеше долапите под наем. Там чиракуваше още дядо Никола Шотката. Отидохме ний къди Скътя и са качихме на един габър- от там да гледаме като мине Панайот Хитов. По едно време взеха да слезат от Дебела могила. Ний чакаме. Най-накрая се зададе и дядо Панайот- води един катър. Беше с едни големи мустаци, засукани. Като го видяхме- уплашихме се. Другарчето ми скочи от габъра и тръти да бяга, пък аз доде се накая, тупнах на земята пред краката на дяда Панайот. Той ма дигна, поглади ма по главата и ма улови за ръката. Поведо ма надолу. Минахме край долапите. Отвън на вратата стоеше дядо Никола. Той още като чул, че Панайот Хитов е на делото, уловил риба в Дивешката река, направял я на чорба, опекал една дерменджийска пита в огъня- да гости стария си приятел, както го гостявал едно време.

Като ни видя дядо Никола извика:

- Хади бе, Панайоте, откога та чакам. Ела да та нагоста с рибена чорба и с дерменджийска пита.

Пък дядо Панайот рече:

- Не съм гладен Никола, ама ша дода да не ти чупя хатъра. Пък може да не съм жив още един път да кусам твоята дерменджийска пита и рибя чорба.

И ний влязъхме в долапя. Дядо Панайот седна на едно коляно. Дядо Никола беше сипал чорбата в една малка дървена копанка. Подаде дървена лъжица.